

5th February 1963]

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONCURRENCE OF THE ASSEMBLY FOR AN ACT OF PARLIAMENT ON PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :
Mr. Speaker, Sir, I move the following resolution :—

“Whereas, public health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Governments in the administration of public health are common to all States;

And whereas, with a view to securing uniformity in the administration of public health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to public health applicable to the whole of India;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament.”

In pursuance of the resolution passed by the Central Council of Health at the first meeting held in January 1953, the Government of India constituted a Committee in October 1953 under the Chairmanship of Dr. B. C. Das Gupta, Director of Health Services, West Bengal, to draw up a model comprehensive Public Health Act which the State Government might enact with such modifications as may be necessary to suit local conditions. The report submitted by this Committee was considered by the Executive Committee of the Central Council of Health and it was recommended by the Committee that the draft Model Public Health Act should be circulated to all the State Governments for their comments. The Government of India accordingly in November 1955, sent a copy of the draft Model Public Health Act mentioned above and requested that this Government might offer its remarks. This Government in March 1956 informed the Government of India that the Madras Public Health Act, 1939, already contained many important provisions made in the Model Act. But at the same time they also observed that the Model Act was more comprehensive and contained the trends of modern thought on the subject of health and that it could be no doubt a valuable guide for reasonable approach to the extension of health services in the State.

The Government of India have since considered this question further. Public Health is now a matter of the utmost importance and the problems that face State Governments in the administration of public health are common to all States. They therefore consider that it is very desirable and necessary that there should be uniformity in the administration of Public Health Act in all the States. They have pointed out that the best way of achieving uniformity in this respect is to have the contemplated legislation enacted by Parliament under Article 252 of the Constitution.

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [5th February 1963]

Under Article 252 of the Constitution, if it appears to the Legislatures of two or more States to be desirable that any of the matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the States except as provided in Articles 249 and 250 should be regulated in such States by Parliament by law, and if resolutions to that effect are passed by all the Houses of Legislatures of these States, it shall be lawful for Parliament to pass an Act for regulating the matter accordingly and any Act so passed shall apply to such States and to any other State by which it is adopted afterwards by resolutions passed in that behalf by the House or where there are two Houses by each of the Houses of the Legislature of that State.

The enactment of a law which in pith and substance is relatable to public health (entry 6 in the State list) is within the competence of the State Legislature. It is needless for me to point out that though the Madras Public Health Act, 1939, which has been in force for a long time has been found to be very useful and working satisfactorily during all these years, still it cannot be denied that requisite conditions for public health being the same all over the country, in principle it is good to have a uniform Central legislation in the field of public health. If there are any salient features in our Public Health Act which are not covered by the proposed Central Bill, it is always open for this Government to suggest their incorporation in the Bill. The need for uniformity in public health administration in the country is so obvious that it needs no stressing. In this view I commend the resolution to the House for adoption in order to enable the Parliament to enact the contemplated legislation.

MR. SPEAKER :— Resolution moved—

“Whereas, public health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Governments in the administration of public health are common to all States;

And whereas, with a view to securing uniformity in the administration of public health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to public health applicable to the whole of India;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament.”

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வருவதற்கு நமது மாநிலச் சட்டப் பேரவையின் இசைவைப் பெறுவதற்கு அரசியல் அமைப்பு 252-ஆவது ஷரத்து விதி ஒன்றாவதுபடி நம்முடைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் நான் வைக்கிறேன்.

5th February 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக்க நல்லவகையில் விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வருவதற்கான காரணங்களை உரைத்தார்கள். பொதுச் சுகாதாரம் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த விஷயமானதாலும் அதனுடைய நிர்வாகப் பிரச்சனை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொதுவாக ஒரே சீராக முடிவாகப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுச் சுகாதாரம் உண்மையில் மிகமிக முக்கியமானது தான். இன்னும் சொல்லப் போனால் நாட்டில் உள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்குமே அடிப்படை திறவுகோல் இது என்று சொல்லலாம். சுவரை வைத்துக்கொண்டுதான் சித்திரம் எழுதவேண்டும். இதில் யாருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. ஆரோக்கியமான மக்கள் சமுதாயம், வருங்கால குழந்தைகள் சமுதாயம் வளரும்படியாகச் செய்வதே நாட்டின் பலவந்த அபிவிருத்திகளுக்கும் அடிப்படை. ஆண்டுதோறும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வைத்தியத் துறையிலும் பொதுச் சுகாதாரத் துறையிலும் செலவு செய்து வருகிறோம். எனினும் வாழ்க்கையின் கடைக்கோடியில் இருப்பவனுக்கும், சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவனுக்கும், உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல சுகாதார வசதி பெற, வைத்திய வசதி பெற வாய்ப்பு இன்று இல்லை. கவிஞர் பெருமக்கள் நாட்டின் சின்னஞ் சிறு குழந்தைகளைப் பிள்ளை களையமுதே என்றும், பேசும் பொற் சித்திரங்களே என்றும் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் வருங்கால சந்ததிகளாகிய இளம் குழந்தைகள் பிறந்தவுடனேயே கருகிச் சாகின்றன. நோய் நொடியால் மடிக்கின்றன.

சொல்லப் போனால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக நம் மாநிலம் வைத்தியத் துறையில் மிக்க வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி என்றால் அது மிக விரிந்த அளவில் பல ஆராய்ச்சித் துறைகளை உடையதாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆயினும் அங்கே உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள் அதிக வசதியைப் பெற முடிகிறதே தவிர சமூகத்தின் அடிந் தளத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு அவற்றினால் எவ்வித பயனும் கிடைக்கவில்லை. பொதுச் சுகாதாரத்திலும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பவர்கள் ஏழை மக்கள் தான். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. கீழ் நிலையில் உள்ள மக்களுக்கும் பயன் ஏற்படத் தக்கவகையில் பொதுச் சுகாதாரமும், வைத்திய வசதியும் நாட்டில் பெருக இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் பொதுச் சுகாதார அதிகாரப் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திடம் இல்லாது மத்திய அரசியலாரிடமே விட்டுவிடத்தக்க ஒரு பிரேரணையை நமது கனம் பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் கொண்டு வந்திருப்பதைக் காண வருந்துகிறேன். என்னுடைய மனச்சாட்சி (கனம் திரு. வி. ராமையா : முழுக்க முழுக்க இந்தப் பிரேரணையை ஆதரிக்கிறது) அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். எங்களுடைய திராவிட

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[5th February 1963]

முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கையின் அடிப்படைக்கே இது வரோதமானது. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கியம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற நேரத்தில் இதுவரையில் நம்மிடம் இருந்து வந்து பொதுச் சுகாதாரம் பற்றி சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைக்கூட அவர்களிடமே ஒப்படைப்பது என்பதை ஆதரிக்க முடியாது. (Mr. Deputy Speaker in the Chair.) நம்மிடத்தில் இருந்து வரும் அதிகாரத்தை டெல்லிக்கு மாற்றுகிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களே நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் திரும்பக் கூட படிக்க வேண்டியதில்லை. அரசியல் அமைப்பு 252-ஆவது பிரிவில்

If it appears to the Legislatures of two or more States to be desirable that any of the matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the State except as provided in Articles 249 and 250 should be regulated in such States by Parliament by law, and if resolutions to that effect are passed by all the Houses of the Legislatures of those States it shall be lawful for Parliament to pass an Act for regulating that matter accordingly, and any Act so passed shall apply to such States and to any other State by which it is adopted afterwards by resolution passed in that behalf by the House, or, where there are two Houses by each of the Houses of the Legislature of that State."

9-30
a.m.

இங்கிருக்கும் அதிகாரங்கள் மாற்றப்படுவதற்காக இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களின் தீர்மானத்தின் மீது முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதற்கான உடன்பாட்டை சட்டசபை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 7-வது ஷெட்யூலில் பப்ளிக் ஹெல்த் அன்ட் ஸானிட்டேஷன் (Public Health and Sanitation) ஹாஸ்பிட்டல்ஸ் அன்ட் டிஸ்பென்சரீஸ் (Hospitals and Dispensaries) காணப்படுகிறது. இவைகள் மாநிலங்களுடைய அட்டவணையில் 6-வது பொருளாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் பணியாக இந்த மாமன்றத்திற்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் இதை நன்றாக உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் தேவையில்லை. ஏற்கனவே இந்த மாநிலத்தினுடைய அதிகாரங்கள் அதிகமாக இந்த லிஸ்டில் இல்லை. யூனியன் சர்க்கார் அட்டவணைதான் அதிகமான அதிகாரங்களைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றன. கன்கரன்ட் லிஸ்ட் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சுகாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த அதிகாரம் நம்முடைய மாநிலத்தில் அட்டவணையில் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நம்மிடம் இருக்கும் இந்த அதிகாரத்தையும் யூனியன் எடுத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுப்பது என்பது இந்த மன்றத்தில் ஒரு பெரிய கிறல் போடுவது போன்றது. இந்த மாமன்றமே தனிப் பொடியாகி கீழே விழுந்தக் பெரும் வெடிப்பாக நாளாவட்டத்தில் மாறிவிடும். இந்தத் தீர்மானம் பார்ப்பதற்குப் பச்சைக் கொடியாக தோற்றமளித்தாலும் பச்சைப் பாம்பு போன்றதாகும். மாநிலங்களுக்கு என்

5th February 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அதிகாரங்கள் லிஸ்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை மத்திய சர்க்கார் கையில் கொடுப்பதற்கு நிங்களும் சேருங்கள் என்று சொல்லுவது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். நான் நமது சட்ட அமைச்சர் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களைக் கேட்கிறேன். அவர்கள் ஐக்கியநாடு சபை வரை பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கும் தமிழகத்திற்கும் அவருக்கும் பெருமை தரக்கூடிய வகையில் பல பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். நமது மாநிலம் இயற்றிய பல சட்டங்களை மற்ற மாநிலங்கள் பின்பற்றியுள்ளன. மட்ராஸ் ஆக்ட் என்றால் மற்ற மாநிலங்களில் பெருமையாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தப் பெருமை யெல்லாம் நமக்கிருக்கின்ற நேரத்தில் இதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை நாமே கொண்டுவர முடியாதா? நாம் நிறைவேற்று வதைப் பார்த்து வங்காளம் பின்பற்றட்டும், உத்தரப் பிரதேசம் பின்பற்றட்டும். ஏற்கனவே இங்கே இருக்கின்ற கொஞ்ச அதிகாரங் களையும் கொடுத்துவிடுவது நியாயமா? நம்முடைய மனசாட்சி இதை ஒத்துக்கொள்ளுமா? இது ஆரம்பம். இதன் முடிவு எங்கு கொண்டுவரப்படும்? இன்றைக்கு இந்த தீர்மானத்தை கனம் அமைச்சர் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். நாளைக்கு கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இது போன்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள். மறுநாள் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள், இவ்விதம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துவிட்டால் எந்த நிலைக்கு நாம் போவோம் என்பதை நாம் வருத்தத்தோடு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நமது சட்டசபைக் கூட்டம் முடிந்து எங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்லப் போகிறோம். ஆறு, ஏழு நாட்களுக்கு சட்டமன்றத்தில் என்ன செய்தீர்கள் என்று மக்கள் கேட்டால், “இந்த மாமன்றத் திற்கு இருந்த சில அதிகாரங்களில் ஒரு பகுதியை நாங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னால் மக்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இதற்கான வாதையை கவர்னர் உரையின்போது பார்த்தேன். அவர்களது உரையில் 28-வது பிரிவில் . . .

The Government of India have under consideration the constitution of All-India Services for Medical and Public Health as well as for Engineering and Forestry. This Government have agreed in principle to the formation of such services. Details of the schemes are being worked out in consultation with the Government of India.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப் பேசிய நேரத் தில் அது தென்றலாக இருக்கவில்லை. வடக்கேயிருந்து வரும் வாதையாகத்தான் இருந்தது. ஏற்கனவே சுகாதார இலாகாவும் காட்டு இலாகாவும் அகில இந்திய சர்வீஸாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி அதற்கான வழிகளை மேற்கொள்ள முயன்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் கொள்கை பூர்வமாக ஆனுமதி கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. உண்மையில் இதற்கு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [5th February 1963]

அனுமதி கொடுத்திருக்கக் கூடாது. ஜனநாயக அமைப்பின்படி நடக்கின்ற இந்த நாட்டில் உங்களுமீது அதிகாரம் படைத்த இந்த சட்ட சபையைக் கலந்து கொள்ளாமல் எப்படி அனுமதி கொடுத்தீர்கள்? இந்த சபையில் கொண்டு வந்து ஆலோசனைக்கு விடுவதற்கு முன்பு உங்களாலேயே எப்படி முடிவு எடுக்க முடிந்தது? அப்படி முடிவு எடுக்கலாமா? இதனுடைய விளைவு என்னவாகும்? இன்றைக்கு பப்ளிக் ஹெலத் டிப்பார்ட்மென்ட் என்றால், நாளைக்கு அக்ரிகல்சர் டிப்பார்ட்மென்ட், இப்படிப் போய்க்கொண்டேயிருந்தால், உண்மையிலேயே இந்த மாமன்றத்தினுடைய அதிகாரங்களை எல்லாம் நாமே குறைப்பதற்கான தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டுவிட்டோம் என்பதுதான் பொருளாகும். இதே போன்று சட்டத்தை எல்லா மாநிலங்களும் இயற்றுவதற்குரியவாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான விதியை 252 வது விதியின் ஒன்றாவது பிரிவின்படி தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால் நம்முடைய மாநிலத்தின் அதிகாரம் எந்த நிலைக்கு வரும்? இப்போதே, மத்திய சுகாதார அமைச்சர் கனம் டாக்டர் சசிரா நய்யார் அவர்கள் கடந்த பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில் பேசியபோது, “பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே, போலி மருந்துகள் தயாரித்து விற்கக்கூடிய கடைகளுக்கு அனுமதி வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள், இந்த நிலையில் என்னசெய்வது?” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரியான சூழ்நிலை அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் சுகாதார விவகாரம் இங்கேயே கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இந்த நிலையில் இன்னும் மத்திய சர்க்காரிடமே ஒப்படைப்பதாக இருந்தால் நிலைமை இன்னும் இடைஞ்சலாகப் போய்விடும். நம்முடைய ராஜ்ய வைத்திய இலாகா டைரக்டர் குமாரி மரைக்கார் அவர்கள் “இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மருந்துகள் எல்லாம் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கே வரும் மருந்துகள்தான் போலி மருந்துகளாக இருக்கின்றன. இங்கே தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளில் பெரும்பாலும் போலி இல்லை. மருந்து தயாரிக்கும் இடங்களை நாங்களே நேரில் பார்வையிடுகிறோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதே நிலையில் இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் பாமர மக்கள் பாதகமடைகின்ற விதத்தில் உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் ஏற்படுகிறது. பாபநாசத்தில் ஏற்பட்ட சம்பவம், அனைவருக்கும் தெரியும். பல இடங்களிலும் டிஸ்ட்டில்ட் வாட்டர் என்று கூறி பல போலி சிமிழ்களை தயாரித்திருக்கிறார்கள். பெனிசிலின் சிமிழிலே, டிஸ்டில்ட் வாட்டர் இருக்கிறது. நாங்கள் கடந்த ஆண்டு வழக்கு மன்றத்தில் நின்றபோது, போலி மருந்துகளாகத் தயாரிக்கப்பட்ட லட்சக் கணக்கான சிமிழ்களை வண்டி வண்டியாக கொண்டுவந்தார்கள். இந்த கேடுகளையெல்லாம் நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே நல்லமுறையில் பல சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இருக்கின்ற சட்டத்திலே பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. கொலைபாதகச் செயல்கள் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் உணவுப்பொருட்களில் கலப்படம் நடைபெறுகிறது. இதை நாம் தவிர்க்க வேண்டும், இதில் நாம் அக்கறை எடுத்துக்

[5th February 1963 [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்ளவேண்டும். இதை விட்டு விட்டு பரந்த இடத்தில் இங்கே இருக்கின்ற அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பது என்பது நியாயமாகாது. ஏதோ எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்பதற்காக இதை நிறைவேற்றிவிடலாம், ஆனால் ஆளும்கட்சியினருக்கே இதன் மீது திருப்தி இருக்காது என்பதை நான் அறிவேன். உங்கள் பக்கத்திலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் விப் இஷ்யூ (Whip issue) பண்ணாமல் இருந்தால், அவர்களுக்கெல்லாம் தனியாக அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு சுதந்திரம் கொடுத்தால் நிச்சயமாக இந்தத் தீர்மானம் இந்த மன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்படும் என்பதை என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இம்மாதிரியான பயங்கரமான ஒரு முடிவை என்னால் நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியவில்லை. நான் முன்னால் கூறியது போன்று இதற்கான சட்டத்தை எல்லாம் இந்த மாநிலமே தயாரித்துக் கொள்ள முடியாதா என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எத்தனையோ நேரங்களில் உணவுப் பொருட்களில் கலப்படம் செய்கிறார்கள். போலி மருந்துகள் தயாரிக்கிறார்கள், ஹோட்டல்களில் சுகாதாரக் கேடான முறையில் பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்காக கடும் தண்டனை விதிக்கவேண்டும். அதற்காக எங்களுடைய கட்சி தன்னுடைய ஆதரவை கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கும். இந்த பயங்கரமான முடிவு, நமக்கிருக்கின்ற உரிமையைப் பறிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. குரல்வளையை நெரிக்கின்ற வகையில் அமைந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானம்—பாசக்கயிறு போல் அமைந்திருக்கிற தீர்மானம். இதன் மூலமாக இந்த 252-வது விதியின்படி நமது உரிமைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரத்திற்கு இந்த மாமன்றம் உடன்பாடு அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பிப்பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் நமது மாநிலத்தின் உரிமையை பறிக்கின்ற தீர்மானம், ஏற்கனவே பலமாக இருந்துவருகின்ற டெல்லி சர்க்காரின் அதிகாரம் இன்னும் பலப்படுவதற்கு உதவுகிற இந்த முயற்சி தேவையற்ற முயற்சி ஆபத்தான முயற்சி என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாகக் கண்டித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இது சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அகில இந்திய சர்வீஸ் ஏற்படுத்த வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதல்ல. பாராளுமன்றத்தில் அகில இந்தியாவுக்கு ஒரே மாதிரியான சுகாதாரச் சட்டத்தை ஏற்படுத்துவது நல்லது என்பதைப் பற்றி அங்கே பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நம் அரசாங்கத்தின் கண்காண்ஸுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள், நம் மாநிலத்துக்கு

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [5th February 1963]

அனுப்பப்பட்டிருப்பது போல எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ ரெஸலூஷன் மூவ் பண்ணுவது மாதிரியும், உங்க ளால் கையாலாகாதா, நம் மாநிலத்தில் சுகாதார சட்டம் செய்ய முடியாதா என்றும், மத்திய சர்க்காரைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி நம் சர்க்கார் தீர்மானம் கொண்டு வந்த மாதிரியும், என் அந்த மாதிரி பஞ்சாப் சர்க்கார் கொண்டுவரவில்லை என்றும் பேசினார்கள். . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மத்திய சர்க்கார் இந்த சர்க்காருக்கு தீர்மானம் போட்டு அனுப்புங்கள் என்று தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்களா என்று கனம் அமைச்சரிடமிருந்து அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பஞ்சாப் சர்க்கார் கொண்டுவரக் கூடாதா, நாம் தான் கொண்டுவரவேண்டுமா என்று பேசினார்கள். நாம் ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லை. பஞ்சாப் சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. மத்திய சர்க்காரிலே மாநிலங்கள் பூராவுக்கும் ஒரே மாதிரி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று பேசப்படுகிறது. நமது நண்பர் மதியழகன் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். இது வேண்டும் வேண்டாமென்றால், தலியாகவே இருந்து போகட்டும் என்றால், அகில இந்திய சர்வீஸ் வேண்டாமென்றால், அதைப் பற்றி அங்கு பேசுவது தான் முறை. நாம் கண்காண்ஸ் தான் அனுப்புகிறோம். நாம் என்ன செய்தாலும் சட்டம் அங்கு நிறைவேற்றப் போகிறது. அதிலும் இன்று மாநில சர்க்காரிலே சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த அளவில் நாம் செய்கிற காரியங்களுக்கும் இந்த ரெஸலூஷனுக்கும் . . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தச் சட்டத்தை மாநில சர்க்கார் களின் உடன்பாட்டின் பேரில் தான் நிறைவேற்ற முடியும். கண்டிப்பாக பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நான் உட்காரவில்லை. இந்த சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு எந்த விதமான உரிமையும் இல்லை. பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஏதாவது இருந்தால் வேண்டுமானால் குறுக்கிட்டுப் பேசலாம். அடிக்கடி குறுக்கிட்டுப் பேசினால் பிரயோசனம் இல்லை. என்னுடைய கருத்தை நான் சொல்லுகிறேன். . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அகில இந்தியாவுக்கும் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் என்ன என்றால் இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் எல்லை இருக்கிறது. நம் மாநிலத்துக்கு அண்டையிலே கேரளா இருக்கிறது, கர்நாடகம் இருக்கிறது, ஆந்திரப் பிரதேசம் இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் இப்போது மலேரியா எரடிகேஷன் செய்கிறோம். இதை அடியோடு ஒழித்து விட வேண்டுமென்று செய்தாலும் நம் பாட்டர்.

5th February 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

வரை தான் செய்ய முடியும். நம் எல்லை அளவில் நாம் சுகாதாரத்தை பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, அன்டை மாநிலக்காரர்கள் செய்யவில்லை என்றால், 'இது தமிழ் நாடு ஆயிற்றே' என்று அன்டையில் இருக்கிற ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இருக்கக் கூடிய மலேரியா பூச்சிகள் பார்டர் என்று அதற்கு மேல் வர பயந்து விடாது—வரத் தான் செய்யும். வேறு மாநிலத்தில் சுகாதாரத்தை சரியாக அமைக்கவில்லை என்றால் நம் மாநிலத்தில் சரியானபடி அமுல் செய்தாலும் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படாது. அகில இந்திய சர்வீஸை எடுத்துக் கொண்டாலும் உண்மையில் இந்த சர்வீஸை ஏற்படுத்தினால் சுகாதாரத்தை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க முடியும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் மத்திய சர்க்கார் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று என்ஜினியரிங்கிலும் கொண்டு வரலாமா என்று யோசிக்கிறார்கள். மருத்துவத் துறையில் கொண்டுவரலாமா என்று யோசிக்கிறார்கள். இந்த நோக்கத்தை தான் ஆமோதிக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அதிகாரத்தைக் கொண்டு வந்து குவித்து விட்டார்களே என்று அதற்காகச் சொன்னார்களே தவிர, தென்னா—வடநாடு என்று பேசாததற்கு நான் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்தத் தொனியில் பேசாமல் இருந்தது பற்றி அகில இந்தியாவின் பேரில் மிகவும் நல்லெண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த நிலையில் பார்க்கும்போது நாம் ஒன்றை மனதில் வைக்கவேண்டும். இப்போது இந்த உரிமையை இந்த ரௌலாஷன் மூலமாக மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்தால் நம் மாநிலத்தினுடைய சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் ஏதாவது செய்ய முடியாமல் இருந்துவிடுமோ என்று எண்ண வேண்டியதில்லை. சென்னை மாநில சுகாதாரச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டத்தை இயற்றி வைத்திருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஒரு இணைப்பாகக் கொண்டு செய்தால் நலம் என்று தான் மத்திய சர்க்கார் கொண்டுவரப் போகிறது. முன்பு லோனல் கவுன்ஸில் வைப்பது நலம், அதுவே தென்னாடு என்று அவர்கள் தலைவர்களெல்லாம் பேசினார்கள். நான்கு மாநிலத்தைக் கொண்டு லோனல் கவுன்ஸில் ஏற்படுத்த வில்லையா? இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் கூட கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதே. அதே முறையில் அகில இந்தியாவில் இணைப்பு ஏற்படுத்துவது நல்லது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது அது கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது ஒரு நல்ல திட்டம். மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் ஏதோ 'பாம்பு', 'விஷம்', 'பச்சைப் பாம்பு' என்றெல்லாம் துடி துடித்து விட்டார். பவளக் கொடியைப் பார்த்து பச்சைப் பாம்பு என்று மிரண்டு கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? பவளக் கொடியைப் பார்த்து பயந்துகொண்டால் எந்த விதமான பயனும் இல்லை. பவளக் கொடியைப் பார்த்து பயனை அடையுங்கள். மத்திய சர்க்கார் என்றும், வடக்கு-தெற்கு

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [5th February 1963]

என்றும் பேசுவதால் பயன் இல்லை என்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மட்டுமல்லாமல் மருத்துவத்துக்கும் அகில இந்திய சர்வீஸ் வைப்பது நலம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மருத்துவம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும்கூட அகில இந்திய அடிப்படையில் கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னால், மெடிகல் காலேஜஸ் மற்றும் அது சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷயத்திலும் ஒரே அடிப்படையில் செய்வதானாலும் மிகவும் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, எல்லோரும் எந்த விதமான தடையும் செய்யாமல் நல்ல விதத்தில் பாரத நாடு பூராவிலும் ஒருங்கே இணைந்த சுகாதாரம் ஏற்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்பட நம் கண்காண்ஸுக்கு அனுப்பிய மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை நான் அடியோடு எதிர்க்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முன் பிடித்திருக்கிற சமூகத்தில் 1952-லேயிருந்து 1962 வரையில் மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் இடையில் ஏற்பட்டுள்ள கடிதப் போக்கு வரத்தின் தகவல்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். மாநில சர்க்கார், ஒவ்வொரு சமயத்திலும், நம் மாநிலத்தில் இயங்கி வருகிற சென்னை சுகாதாரச் சட்டம் சீரிய முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, அது ஒரு நல்ல சட்டமாக இருக்கிறது, இங்கே நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டத்தை தவிர்த்து விட்டு அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் தேவையில்லை என்று பல நோக்களில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய நாங்கள் சொல்லும் அடிப்படையான கருத் தெல்லாம் இந்த மாநில சர்க்காருடைய சட்டம் போதுமானதாக இருக்கிறது என்பதாகும். இப்படி போதுமானதாக இருக்கிற சட்டத்தை எதற்காக விட்டு விட்டு, மாநில சர்க்காருடைய அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அவர்கள் போடுகிற சட்டத்தை ஏற்கவேண்டுமோ என்று ஐயப்படுகிறேன். மாநில சர்க்காருடைய சட்டம் நன்றாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது எதற்காக நாம் நம் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி நம் சட்டங்களை ஒவ்வொரு சட்டமாகப் பிரித்துப் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டு மாநிலங்களுக்கு இப்போது இருக்கிற முனிசிபல் அதிகாரங்களைப் பெறுகிற விதத்தில் தான் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சென்ற வருஷம் பாராளுமன்றத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கவனிக்கும் சமயத்திலே கல்வி பற்றிய சட்டத்தை .....

கனம் உதவி சபாநாயகர்: மற்ற சபையினுடைய நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டாம்.

5th February 1963]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கல்வியானது அனைத்திந்தியாவுக்கும் ஒரே வகையாகத்தான் இருக்கவேண்டும், இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் இந்தியை பாட மொழியாக ஏற்கவேண்டும், பல மாநிலங்கள் அம்மாதிரி ஏற்க முடியாமல் இருக்கிறது, ஆகையினால் அதையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கவேண்டும், கல்வி பற்றிய சட்டத்தையும் அனைத்திந்தியாவுக்கும் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் முயற்சிகள் இருப்பதை கனம் உதவி சபாநாயகர் அறிவார்கள். இப்படி ஒரு இலாகாவை எடுத்து அது சம்பந்தமான நம்முடைய அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு எதற்காக வழங்கவேண்டும் என்றுதான் நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அமைச்சரவை இந்த சட்டத்தை சரியாக பாதுகாக்க தவறிவிட்டது என்று கருதுகிறார்களா? ஆனால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் நடைமுறையில் இருந்துவருகிற சட்டம் நியாயமான சட்டம், போதுமான சட்டம், அந்த சட்டத்தில் ஏதாகிலும் குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அதனை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுவதற்கு வேண்டிய சாதாரணத்தை நம்முடைய மந்திரிகள் இன்னும் இழக்கவில்லை என்றுதான் கருதுகிறோம். 1952-லிருந்து பார்த்தால் ஏறக்குறைய ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு சட்டத்தை, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் போடுகிற சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் போடுகிற நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய அதிகாரம் எதற்காகக் குறைக்கப்படவேண்டும்? இப்போது நாடு பூராவும் பார்க்கிறோம், பல மாநிலங்களும் வேண்டுமதைப் பார்க்கிறோம், அதிகமான உரிமைகள் வேண்டும், அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டும், அதிகப்படியான சட்டங்கள் இயற்றக்கூடிய அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று பல மாநிலங்கள் கோருகின்றன. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு விஷயம் மிக நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் கொடுக்கிற உத்தியோகங்களில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு சரியான பங்கு கிடைக்கிறதா என்று யாராகிலும் லிரல் விட்டு அந்த எண்ணிக்கையைச் சொல்ல முடியுமா? இப்படி ஒரே சட்டமாகப் போடுவதின்மூலம், அகில இந்திய சர்வீஸ் ஏற்படுத்துவதன்மூலம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற நல்ல அறிவாளிகளை, நல்ல மருத்துவ நிபுணர்களை, பொறியியல் வல்லுனர்களை புறக்கணிக்கக்கூடிய சூழ்நிலைதான் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடும். அந்த நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நம்முடைய சட்டத்தை நாமே திருத்திக் கொள்வது நல்லது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பாராளுமன்றம் இது சம்பந்தமாக ஒரே சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சட்டத்தில் ஏதாகிலும் ஓட்டை உடைசல் இருந்தால் அதை இங்கே நிவர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை. யூனிபார்மிடி வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [5th February 1963]

உணவைப் பொறுத்த வரையில் யூனிபார்மிடி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், உடையைப் பொறுத்த வரையில் யூனிபார்மிடி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் யூனிபார்மிடி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் யூனிபார்மிடி, யூனிபார்மிடி என்று சொல்லிக் கொண்டு கடைசியில் மாநிலம் என்று ஒன்று எதற்கு இருக்க வேண்டும் என்று கருதக் கூடிய நிலை எதிர்காலத்தில் வரவேண்டுமென்று நம்முடைய அமைச்சர்கள் கருதுகிறார்களா? இந்த மாநில சர்க்கார் பல இலாக்காக்களை நிர்வகிக்கின்றனர், அதிலே சுகாதார இலாகாவும் ஒன்று. நான் பெருமையோடு, பூரிப்போடு கூறிக் கொள்வேன், நம்முடைய சுகாதார இலாகா நன்றாக நடக்கிறது, அதுவும் கனம் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, பெண்ணை இருப்பதினால் அவர்கள் ஒவ்வொரு மருத்துவச் சாலைக்கும் நோரில் சென்று கவனிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த சர்க்கார் போட்டிருக்கிற சட்டத்தை, இந்த மாமன்றம் இயற்றியுள்ள சட்டத்தை நிர்வகிக்கிற சமயத்தில்தான் பல இடங்களில் இவ்வளவு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படுவதைக் காண்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் சட்டம் போட்டு, மத்திய சர்க்காரின் நேரடி அதிகாரத்தில் இவ்விலாகா வந்தால், டாக்டர்களும் மற்றும் சுகாதார அதிகாரிகளும் மத்திய சர்க்காருடைய நேரடி அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட பிறகு, நம்முடைய மாநில சர்க்காரும் அதே போல் இந்த மாமன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களும் எப்படி தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூற முடியும்? அப்படியே நாங்கள் குறைகளை எடுத்துக் கூற விருப்பினாலும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்கள், பாராளுமன்றத்தில் பேச வேண்டிய விஷயங்களை இங்கே பேசுகிறார்கள் என்று. இதை நம்முடைய மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சரி என்று சொல்வார்களா? இது தேவையானதா? ஏதாவது குறைபாடு இருக்குமானால், இதனால் லாபம் இருக்குமானால் இந்த முறையை நாம் கையாளலாம். இதனால் என்ன லாபம் இருக்கிறது? நம்முடைய மாநிலத்தில் இயங்குகிற சட்டம், இயங்குகின்ற முறை சரியாக இல்லை என்றால்தான் மத்திய சர்க்கார் இதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அமைச்சர் அவர்களே, 'The Madras Public Health Act is very very comprehensive' என்று கூறினார்கள். Why should we pass this resolution? ஆகையினாலே, இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் முன்மொழிந்து வழிமொழிவதின்மூலம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன்மூலம் நமக்கிருக்கிற அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுக்கிற நிலை ஏற்படும். நமக்கிருக்கிற உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்கிற நிலைமை ஏற்படும். நம்மிடம் இருக்கிற நல்ல முறைகளை மறந்துவிட்டு நம்மிடத்தில் இருக்கிற "வீக்னஸ்", இல்லாமையை எடுத்துக்காட்டுகிற அளவிற்குதான் இது இருக்கிறதே தவிர இதற்கு வேறு என்ன பொருள்? இதனால் என்ன லாபம் கிடைக்கிறது? மத்திய சர்க்கார் சுகாதார இலாகா நிற்காக செலவழிக்கிற அத்தனை பணத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? அல்லது இங்கு இருக்கிற டாக்டர்களின் எதிர்கால

5th February 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வாழ்க்கை பாழாகாமல் ஏதாவது லைசன்ஸ் செய்ய அவர்கள் முன்வருகிறார்களா? அப்படி ஒன்றையுமே கானேமே? நம் முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற நல்ல சட்டத்தை எதற்காக விட்டு விட்டு, நம்முடைய மாநிலத்தின் அதிகாரங்களை எதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கொடுக்க வேண்டும்? நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே நிறைவேற்றாமல் இருந்தாலும் சரி, ஏறக்குறைய ஒன்பது மாநிலங்கள் இத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால் இந்த மாநில சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்ல பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தபோதிலும்கூட, இங்கிருக்கக்கூடிய சட்டம் நல்ல சட்டமாக இருக்கிறது, இங்கிருக்கிற முறைகள் நல்ல முறைகளாக இருக்கின்றன, நல்ல அமைப்பாக இருக்கிறது, நல்ல நிரந்தரமான சட்டம் இருக்கிற சமயத்தில், நமக்கு சாதகமாக நல்ல தொரு இலாகா இருக்கிற சமயத்தில் ஏன் இதனை மத்திய சர்க்கார் பாராட்டக்கூடாது? ஏன் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இது நமக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லக்கூடாது? எந்த மருந்தை எங்கு கொடுப்பது என்பது டாக்டர்களுக்கு அல்லவா தெரியும்? மத்திய சர்க்கார் டாக்டர் உத்தரவு போட்டால்தான் மாநிலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வியாதி போதும் என்று அர்த்தமா? இது ஒரு சாதாரணக் கேள்வி. இதை ஏன் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கவில்லை? 1953-ம் ஆண்டிலே மத்திய சர்க்காருக்கும் இந்த மாநில சர்க்காருக்கும் இது சம்பந்தமாக ஒரு காகிதப் போராட்டம் நடத்தது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தோல்வி கண்டு விட்டார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே நமக்கிருக்கிற நல்ல ஒரு சட்டத்தை விளடிக்கத் தேவையில்லை. நமக்கிருக்கிற எம்ப்ரிஹென்சிவ் ஆக்ட் இருக்கிறதே அதனை கைவிடத் தேவையில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கு நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நமது உரிமையை நமக்கிருக்கிற ஒரு நல்ல இலாகாவை, ஒரு நல்ல சட்டத்தை இழந்துவிடுவோம். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் நான் என்னுடைய தாழ்மையான வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இந்தத் தீர்மானம் இம் மன்றத்தில் நிறைவேறாமல் தடுப்பதற்கு போதிய அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை இன்றைக்கு தி. மு. கழகத்தினரிடையே இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும், எதிர்காலத்தில், இந்தத் தீர்மானத்தை நிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தது என்று சரித்திரத்திலாகிலும் நாங்கள் நிலைநாட்டிவிட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நம் முன்னால் உள்ள பிரச்சனை இன்று நமக்குள்ள சட்டம் நல்ல சட்டமாக இருக்கிறதா அல்லது நிரந்தரமான சட்ட

[திரு. வை. சங்கரன்] [5th February 1963]

மாக இருக்கிறதா, இதை விட்டு விட்டு மத்திய சர்க்கார் ஒரு பொதுவான சட்டத்தை இயற்றுவதால் நமக்கு ஏதாவது லாபம் ஏற்படுகிறதா என்பது அல்ல. அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்னொரு தவறான கருத்து இருக்கிறது. ஏதோ இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதனால் நமது அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுத்து விடுகிறோம், நமக்குள்ள உரிமையை இழந்து விடுகிறோம் என்றெல்லாம் தவறாகக் கருதி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் பேசினார். முதலில் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்களும் இவ்வாறு கூறினார்கள். உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் அதிகாரமோ உரிமையோ பறிபோகிற விஷயமே எழவில்லை. பொதுவாகவே பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் இருப்பதினாலேதான் ஒன்று சேர்ந்து நல்லது செய்யலாம் என்று சொன்னாலும்கூட, ஒன்று சேர வேண்டாம், பிரிந்து போகலாம் என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வியாதியைப் பொறுத்த வரையில் 'பிரிவேண்டி' ஸைட், 'க்யூரேட்டிவ்' ஸைட் என்று இரண்டு உண்டு. அதாவது ஒன்று வியாதி வருவதற்கு முன்னால் தடுப்பது, மற்றொன்று வியாதி வந்த பிறகு தீர்ப்பது. மெடிக்கல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஓரளவிற்கு 'லோக்கலைஸ்' செய்து, நல்ல முறையில் சோஷியல் சர்வீஸ் அந்த அளவிற்கு நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதி, 'லோக்கலைஸ்' செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நோய் வராமல் தடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு நண்பர் சொன்னது போல் அல்லாமல், இதெல்லாம் ஒரு யூனிடோபார்ம் முறையில் இருப்பது நல்லது. நாம் வேறு அவர்கள் வேறு என்று இதில் பார்க்க வேண்டியதில்லை. தொத்து நோய்க் கிருமிகள் யாரையும் பாதுபாடு செய்வதில்லை. அரசியலில் வேண்டுமானால் ஆரிய ரத்தம் வேறு, திராவிட ரத்தம் வேறு என்று சொல்லலாமே தவிர, தொத்து நோய்க் கிருமிகள் ரத்தத்தைப் பாதுபாடு செய்வது கிடையாது. ஒரு மாநிலத்திலே இருக்கிற வியாதி, அடுத்த மாநிலத்திற்கும் பரவுகிறது. மாநில வித்தியாசத்தை தொத்து நோய்க் கிருமிகள் பார்ப்பது கிடையாது. ஆகவே, தொத்து நோய்கள் வராமல் தடுப்பது, கலப்படம் முதலிய வற்றைத் தடுப்பது போன்ற விஷயங்களில் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால், அந்த அளவுக்கு பொறுப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். அதிகமாக இருக்கும் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கம் நம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறது. நம் கடமையை ஓரளவு மத்திய சர்க்காரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. எதைக் கண்டாலும் பயந்துவிடக் கூடாது. மத்திய சர்க்கார் என்றாலே பரம்பரைக் கண்டு பயப்படுவது போல் பயந்துகொண்டிருக்க வேண்டிய தில்லை. டில்லி என்ற பெயரைக் கேட்டவுடனேயே கிலி அடையக் கூடாது. அந்த மனப்பான்மையை ஒழிக்க வேண்டும். சட்டம் படித்தவர்கள்கூட இந்த அளவுக்குப் பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது. சட்டம் தெரியாமல், மேலெழுந்தவாரியாகப் பேசினாலும் பரவாயில்லை. சட்டம் படித்தவர்களே இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. எதை எடுத்தாலும், நல்லதாக இருந்தாலும்கூட, பிரிந்து போக வேண்டும் என்ற பிரிவினை மனப்பான்மையோடு பேசுவது விஷயம்

10.00
a.m.

5th February 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

தெரியாதவர்கள் பேசுகிற பேச்சாகும். மாநில சர்க்காருடைய பொறுப்பை மத்திய சர்க்காரும் ஓரளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க வகையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. உணவுக் கலப்படம் எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அது ஒரு மாநிலத்தில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. எல்லா மாநிலங்களிலும் கலப்படம் போன்ற ஊழல்கள் இருக்கின்றன. கலப்படம் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் செல்லும்போது, அதுவும் தவிர்க்கப்படவேண்டும். தொத்து நோயும் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் பரவக்கூடும். இதற்கெல்லாம் சட்ட திட்டங்கள் இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்குமா? இல்லை, அது மாநிலங்களுக்கும் நல்லது, இந்திய நாட்டுக்கும் நல்லது. அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆக, எதையெடுத்தாலும், பிரிவினை மனப் பாண்மையோடு பார்க்காமல், நல்லவற்றையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தை மன்றத்தின் முன் வைத்துப் பேசுகையில் இதற்கு முன்பு தமிழகத்திலிருக்கும் பொது சுகாதாரச் சட்டத்தினுடைய நிலைமைகளை எடுத்து வைக்காதது வருந்தத்தக்கது. அந்தச் சட்டத்தினால் நமது நிர்வாகம் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த விதத்தில் அந்தச் சட்டத்திலிருந்து யார் யார் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற நிலைமையை எங்களுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. பொது சுகாதாரம் தமிழகத்தில் எந்த அளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். வைத்திய சேதி மட்டும் இந்த நாட்டிலே பரவலாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், பொது சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகம் மிக மிக மோசமான நிலைமையில் இருந்து வருகிறது என்பதை சென்னை நகரத்தில் அண்மையில் ஏற்பட்ட காலரா நோயிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். சென்னை நகரத்தில் பலவிடங்களில் அசுத்தமான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் சிறிது குறைபாடு இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவே தவறுகிறவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. பொது சுகாதார ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்திலே நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு அளிப்பது இல்லை. குறிப்பாக, இரண்டாந்தர, மூன்றாந்தர நகரசபைகளுக்கு சுகாதார அதிகாரிகளாக நியமிக்கத்தக்க அளவில் டாக்டர்கள் இல்லை. சானிட்டரி இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லப்படுகிற ஆபீசர்களை வைத்துக்கொண்டு, சுகாதார நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் குறைந்த அனுபவம் உடையவர்கள். சுகாதாரத் துறையை விரிவாக அறிந்துகொள்ள முடியாத

[திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்] [5th February 1963]

நிலைமையில் உள்ள அவர்கள் பொது சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அளவுக்குத் திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தால் அவர்கள் பொது சுகாதாரத்தை நகரங்களிலும், மற்றக் கிராமப் புறங்களிலும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொது சுகாதாரத்தை நல்ல முறையில் செம்மையாக தமிழகத்தில் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி வைத்திய வசதிகள் பற்றி பல பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்களோ, அதே முறையில் பொது சுகாதாரத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அளவுக்கு நல்ல திட்டங்களை இந்த மாநிலத்தில் நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டே ஏந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லாமல் பொது சுகாதார வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அதிகாரங்களையும், மற்ற பல சலுகைகளையும் நாட்டிலே பரவலாக்க வேண்டும் என்று மத்திய ஆட்சியிலே பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், மத்திய ஆட்சியாளர்தான் இந்தச் சட்டத்தை செய்ய வேண்டும், நாடு முழுவதும் ஒரே சட்டம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்டத்திலே ஏந்தக் குறைபாடும் இருப்பதாக இதுவரை தெரியவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சட்டம் போதுமானது. இதை மேலும் விரிவு படுத்துவதன்மூலம் இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளைத் தீர்க்க முடியும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் இருப்பதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்களில் குறிப்பாக பருப்பு வகைகளிலும், நெய் போன்றவற்றிலும்தான் கலப்படம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுபற்றிப் பல வழக்குகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் நடந்திருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களில் சிறிய கடைகள் வைத்து நடத்துகிறவர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் பெரிய மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து பருப்பு முதலிய பொருள்களை வாங்கி, கிராமத்தில் கடைகளில் வைத்து விற்கும்போது, அதில் கலப்படம் இருப்பதாகச் சொல்லி, சுகாதார அதிகாரிகள் அந்தப் பொருள்களை கைப்பற்றி, ஆராய்ச்சிசாலைகளுக்கு அனுப்பி, அவற்றில் உள்ள கலப்படத்தைக் கண்டுபிடித்து, வழக்குகள் போட்டு, ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் அபராதம் கட்டச் சொல்லும் நிலைமை கிராமத்தில் பத்து ரூபாய் முதல் வைத்து நடத்தும் கடைக்காரர்களுக்கு இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் சிறு வியாபாரிகள் கலப்படம் செய்வதில்லை. நகர்ப் புறங்களில் இருக்கும் சில பெரிய மொத்த வியாபாரிகள் பொருள்களில் கலப்படம் செய்து சிறிய வியாபாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிடுவதால், சிறிய வியாபாரிகள் கலப்படக் குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, எந்த இடத்தில் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கச் செய்து, அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பொது சுகாதாரச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்படுகிற நபர்கள் கோர்ட்டிலே அதிகமாகத் தண்டிக்கப்பட்டாலும், இங்கிருக்கும் ஆராய்ச்சிசாலையில் செய்யப்படுகிற முடிவும்,

5th February 1963] [திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன்]

கல்கத்தாவிலுள்ள ஆராய்ச்சிச்சாலையில் செய்யப்படுகிற முடிவும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, பொருள்களை சென்னையிலுள்ள பரிசோதனைச் சாலையிலே பரிசோதனை செய்து, நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மருந்துக் கடைகளில் போலி மருந்துகள் சமீப காலத்தில் அதிகமாக விற்கப்படுகிறதென்பதைப் பார்த்து வருகிறோம். போலி மருந்துகளைத் தடுப்பதற்கு சட்டத்தையே நம்பியிருப்பதற்குப் பதிலாக, உணவுப் பொருள்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விற்பது போல, மருந்துகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், போலி மருந்துகள் விற்பதை ஓளவுக்குக் குறைக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். நம்முடைய சட்டமே போதுமானதாக இருக்கிறது என்று என்னுடைய கருத்தைக் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் விரும்பப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் மதுரை அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, அகில இந்திய ரீதியிலும், இன்னும் பல விதமான வகையிலும், நோய்கள் வராமல் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறதே தவிர, ஏதோ மாநிலத்தின் உரிமையைப் பறிப்பதற்காகவோ, அல்லது மாநிலத்தின் அடிமைப் புத்தியைக் காட்டுவதற்காகவோ இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் என்கிற மாதிரி, மத்திய சர்க்கார் என்றாலே மருண்டு போயிருக்கும் கட்சிக்கு எதைப் பார்த்தாலும் பயமாக இருக்கிறது போலும். அதே போல், புரிந்து கொள்கின்றவர்களுக்கு அது பழகையாகவும், புரிந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு அது பாம்பாகவும் காட்சியளிக்கும். தக்க வகையில் இதைப் புரிந்து கொண்டால், உண்மையிலேயே இதன் மூலம் மாநிலத்தின் உரிமை பறிபோய் விடுமா என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

இதுவரை ஸ்டேட் லிஸ்டில் இருந்த 'பப்ளிக் ஹெல்த்' இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம், அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்ட்டிகிள் 252-ன் படி கன்காண்ட் லிஸ்டில் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், மாநில சர்க்கார் ஒன்றுக்குத்தான் அதிகாரம் இருந்துகொண்டு வந்தது. இதன் மூலமாக, இரண்டு மாநிலங்களுக்கு மேலே இதை அகில இந்திய அடிப்படையில் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஆசைப்பட்டால், 11 மாநில சட்டசபைகளில் அது நிறைவேற்றப்பட்டால் மத்திய அரசாங்கம் இதுவரை ஸ்டேட் லிஸ்டில் இருந்த துறையிலே தானும் தன்னுடைய அதிகாரத்தை, கூட இருந்து செலுத்த முடியும் என்பதற்காகத் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இச்சபை முன் இப்பொழுது

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [5th February 1963]

அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதன்மூலமாக ஏதோ அப்படியே மாகாணத்தின் அதிகாரம் பறிபோய்விட்டது, நமக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை என்று சொல்வது இவ்விஷயத்தை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாத கோளாறையொழிய வேறு ஒன்றுமில்லை.

இன்றைய தினம் மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புப்படி எல்லா மாகாணத்திற்கும் பொதுவாக மத்திய அரசாங்கமே அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனினும் அந்த சட்டத்திலேயே மாநில அரசாங்கங்கள் தங்கள் தங்கள் மாநிலங்களுக்கு ஏற்ப அதில் சிற்சில மாறுதல்களைச் செய்துகொள்ளலாம் என்ற உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே இன்றைக்கு பொது சுகாதார நிர்வாகத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏற்ப சிற்சில மாறுதல்களை அதில் நாம் செய்துகொள்வதற்கு ஏற்ற அதிகாரத்தையும் இதில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்படி எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கும்படியாக இதை அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் உரிமை பறிபோகிறது என்பதற்கே இடமில்லை. அதுவும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இருக்கிற வரையில் நம்முடைய உரிமைகள் எதுவும் பறிபோகாது காப்பாற்றப்படும் என்கிற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் உண்டு. ஆகவே இந்தமாதிரியாக பொது சுகாதாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடிப் பொறுப்பின் கீழ் வருவதை விஷயம் தெரிந்தவர்கள் ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள்.

ஆனால் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல வைத்திய இலாகாவையும், சுகாதார இலாகாவையும் ஒன்றாக இணைக்கும் பிரச்சனையை மட்டும் கைவிட்டுவிட்டால் நல்லது. சொல்லலாம், இணைப்பதற்கு முக்கியமான காரணமே இவை ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த முறையில் செயல்பட வசதியாக இருக்கும் என்று. இப்பொழுதே இணைந்து செய்ய முடியும். இவை இரண்டும் இணைந்து பணியாற்ற வகை செய்யலாம். 'Co-ordination is better than amalgamation'.

சுகாதார இலாகா மத்திய அரசினரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வருவதனால் மேல் நிலையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களிடையே மாற்றம் ஏற்படலாமே தவிர கீழ் நிலையில் அங்கங்கேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கங்கே தான் இருப்பார்கள். இதைப்பற்றியும் கவலை வேண்டியதில்லை. இப்படி அகில இந்திய அடிப்படையில் அமைப்பதனால் நம்முடைய மாநில அறிஞர்களின் அறிவு பெருமைபடுத்தப்படும்; தாழ்வடையாது. சுகாதார வளர்ச்சி மேம்படும்; தாழ்வடையாது. மற்ற பாகங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் நம் சேவை பயன்படுத்தப்பட்டு, நம் பிராந்திய அறிஞர்களின் பெருமை பாராட்டப்படும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து, இன்னும் வேறு சில துறை நிர்வாகத்தையும் இப்படியே ஆக்குவதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள், அவற்றையும் கொண்டுவந்தால் நல்லது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

5th February 1963]

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support this resolution. The resolution which aims to secure uniformity in the administration of public health throughout the Union of India is desirable and is also of utmost importance. This resolution relates not only to the preventive side but also to the setting up of services in a better and effective manner. The only doubt that has been focussed by some hon. Members is as to how this item should be listed under Article 252 of the Constitution. It only seeks the concurrence of the Legislature. I wish to point out that without giving any clarification the concurrence of the Legislature is sought now.

Regarding the amalgamation of the Medical and Public Health Departments, I wish to say that it is a welcome measure. The principle with which the amalgamation will be done would be conducive to the proper working of the two departments, viz., Public Health and Medical. When primary health centres are being established in rural areas and when preventive and curative sides are being integrated in the village level, they should not function as two separate bodies, i.e., in two distinct forms. There should not only be integration but also amalgamation at district and State level. There should not be any dual control over these two departments. The only thing that has to be considered now is that there should be safeguard for the services, i.e., personnel working in the Health Department. Considering this resolution and also considering the amalgamation of Medical and Health Departments a clarification is sought for by the public as to the scope of the resolution when it is passed as a measure by Parliament in relation to the proposal of the State Government for amalgamation of the Medical and Public Health Departments I would be glad to have a clarification from the Hon. Minister. With these words, I wholeheartedly support this resolution.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இணைப்புப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய ஒரு உரையை நிகழ்த்தினார்கள். அந்த உணர்ச்சியிலே நானும் கொஞ்சம் ஈர்க்கப்பட்டேன். ஆனால் அமைதியாக நோக்குகின்றபோது அதில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறது, இத்தனை துவேஷ உணர்ச்சியைக் காட்டவேண்டிய நிலை அல்லவே இது என்று தெரிந்தது. அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் இம்மாதிரி அதிகாரம் மாற்றப்படுவதனால் ஏதோ உரிமை பறி போகிறது என்பது பற்றித்தான். தமிழ்நாட்டின் உரிமை இதனால் கொஞ்சங்கூடப் பறி போகவில்லை என்றுதான் நான் ஆழ்ந்து யோசித்த பிறகு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன் ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்களுக்குள் ஒரு வர்த்தக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. பிரிட்டன் அப்போது அதில் சேர மறுத்துவிட்டது. அப்படி ஒப்பந்தம் செய்து

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [5th February 1963]

கொண்ட நாடுகளுக்கு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அனுகூலங்களைப் பார்த்து பிரிட்டன் அந்தக் கூட்டில் தாமும் சேர்வதற்கு இப்போது துடிக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் பிரிட்டனை சேர்த்துக் கொள்ள சம்மதித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதுபோல எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொதுவாக பொதுசுகாதார இலாகாவை அமைக்கும்போது நாம் அதில் சேராது இருந்துவிட்டால் பின்னால் அதனால் வரக்கூடிய அனுகூலங்களை நாம் இழந்துவிடுவோம். ஆகவே இந்தப் பிரேரணையை நாம் ஆதரிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளில் பொதுசுகாதார வசதிக் குறைவு இருப்பதனால் காலரா, அம்மை போன்ற தொத்து நோய்கள் வருஷாவருஷம் வருவதையும், பல மக்களின் உயிரைக் கொள்ளை கொண்டு போவதையும் பிரத்யட்சமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு ஓரளவு நம்முடைய சர்க்காருடைய பெரும் முயற்சியாலும், காலத்தையொட்டி வந்த பல தடுப்பு மருந்துகளாலும் சமயாசமயத்திற்கு அதைக் கையாண்டதாலும் கிராமப் புறங்களில் இப்போது அநேகமாக தொத்து வியாதிகளைத் தடுத்துவிட்டோம் என்றே நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். அப்படி இருக்கின்ற ஒரு நிலைமையிலே அகில இந்திய ரீதியிலே சுகாதார அமைப்பில் ஒரு இணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வோமெனினால், வளருகின்ற ஒரு உலகத்தில் எத்தனையோ புதிய மருந்துகள் அயல் நாடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. அவைகள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டுக்கு உடனுக்குடன் வர அகில இந்திய ரீதியில் இணைப்பு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று நம்பலாம். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வரக்கூடிய பங்கைப் பெறுவதில்லை அல்லது அவர்கள் கொடுப்பதில்லை என்று குறைப்பட்டுக் கொள்ளுகிறோம். இந்த மாதிரி இணைப்பு இருக்குமானால் சுகாதார அடிப்படையிலே புதிய கண்டு பிடிப்பு மருந்துகளை நாம் கேட்காமலே பெறக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகையால் இந்த சுகாதார அடிப்படையிலே நம்முடைய தமிழ் நாடானது அகில இந்திய ரீதியில் இணைவதானது ஒரு அரிய வாய்ப்பாக இருக்குமேயன்றி அதனால் நம்முடைய உரிமை கொஞ்சம் கூடப் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சிறு பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும், நம்முடைய மாநில சர்க்கார் பங்கு இவ்வளவு, மத்திய சர்க்கார் பங்கு இவ்வளவு என்ற நிலையிலே அவர்களுடைய உதவி கிடைக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய உதவி இல்லாவிடில் நம்முடைய தமிழகத்திலே இவ்வளவு தூரம் பாசன வசதி ஏற்படுத்தி இருக்க முடியாது என்பதை நாம் கண்டிப்பாகச் சொல்லலாம். சுகாதார முறையிலே கூட அகில இந்திய ரீதியிலே இணைப்பு இருக்குமானால் அதனால் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு அதிக உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உரிமை என்று சொன்னால், அதிகாரம் என்று சொன்னால் இந்தக் காலத்தில் பொறுப்பு என்றுதான் அர்த்தம். அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றால், அதற்குண்டான பொறுப்பு அவர்களுடைய கவிடத்திலே ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் கண்டிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு வந்த உடனேயே அதற்குண்டான

5th February 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]
அனுசூலம் நம்முடைய தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கத்தான்
போகிறது. நம்முடைய சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு
வந்திருக்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் இந்தத்
தீர்மானத்தை நான் மனதார வரவேற்று இத்துடன் என்னுடைய
உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற
துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள்
எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பயன்படத்தக்க பொதுச் சுகாதாரம்
பற்றிய சட்டம் ஒன்றினைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வர,
இச்சட்டப் பேரவையின் இசைவினைப் பெறுவதற்கு இந்திய
அரசியலமைப்பு 252-வது விதியின் (1) பகுதியின்படி தீர்மானத்
தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய
நோக்கம் கொஞ்சம் நல்ல முறையிலே, விரிவாக விளக்கமாகத்
தெரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்குமானால் குழப்பம் ஏற்பட இடம் ஏற்
பட்டிருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். இதன் மூலம் மாநிலத்
திற்கு இதுவரை இருந்த நிர்வாக அதிகாரம் பறிக்கப்பட இடம்
இல்லை, உரிமைகள் பரிக்கப்பட இடம் இல்லை, சுகாதார அமைப்பு
எப்படி எப்படி அமைந்தால் நல்லது, எப்படி எப்படி இயங்கினால்
நல்லது, அதனுடைய முறைகளும், வகைகளும், வழிகளும் எப்படி
இருந்தால் நல்லது என்ற யோசனையைக் குறித்த அளவுக்குத்தான்
இந்தச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது
என்ற கருத்தின் அடிப்படையான இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம்
என்பதை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருந்து
நான் தெரிந்து கொண்டேன். இந்த விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட
பெறாதால் குழப்பம் ஏற்பட இடம் இருக்காது. இன்னொரு ஏற்
பாட்டினைச் செய்திருந்தாலும் நன்றாக இருந்திருக்கும். எல்லா
மாநிலங்களுக்கும் பயன்படத்தக்க பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய
சட்டத்தை இந்தியப் பேரரசு உருவாக்கி அதை மாநில சட்ட
மன்றங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து நாம் எல்லாம் அதைக் காண்கிற
அளவு இடம் தந்து, அதற்கு நம்முடைய ஆலோசனைகளின் அடிப
படையில் திருத்த வேண்டியவற்றைத் திருத்தி இந்தியப் பாராளு
மன்றம் சட்டமாகக் கொண்டு வர முயற்சித்தால் இன்னும் கொஞ்
சும் நன்றாக இருக்கும். இப்போது அந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டு
வருவதற்கான இசைவை மட்டுந்தான் நம்மிடமிருந்து பெறுகிறார்
கள். அந்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கும், அதனுடைய வழிவகை
கள் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் இப்போது அறிந்து கொள்ள
முடியாது. ஆகவே, அந்த முறையில் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்
படும் நிலைமையிலே இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களு
டைய யோசனைகளை, திருத்தங்களைக் கூறுவதற்கான ஏற்பாட்டினை
அமைச்சரவை செய்து தந்தாலும் நன்றாக இருக்குமென்று கூறிக்
கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுச் சுகாதாரச் சட்டம் எல்லா
வகையிலும் ஒரே விதமாக அமைகின்ற அளவு, நாம் கொண்டிருக்
கும் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய வகையில்,
அமைச்சரவை தங்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்லக் கூடிய
வகையில், அந்தச் சட்டம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு முறணாகாத
வகையில், நிர்வாகத்தை இழக்காத வகையில், கூடுமானால் இன்னும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1963]

உரிமைகளைப் பெறும் அளவுக்கு வழிவகைகளைக் காண்பதற்கு வழிகோலும் முறையில் அதனை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்து ஆலோசனைகளைப் பெற முயலவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் சுகாதாரத் துறையையும் மருத்துவத் துறையையும் இணைக்கும் முயற்சியைப் பற்றிய கருத்துக்களை கவர்னர் உரையின் விவாதத்தின் போதே பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றனர். கவர்னர் உரையின்போது கூறிய அதே கருத்துக்களை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். பொதுநலத் துறை சம்பந்தப்பட்ட துறை, மருத்துவத் துறை தீர்வுத் துறை இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் நன்றாக உணரவேண்டும். பொது நலத் துறை பொதுவாக மக்களிடையே நோய் வராமல் தடுப்பது, ஊர்களில் நோய் பரவாமல் தடுப்பது, மாவட்ட வாரியாக நோய் பரவாமல் தடுப்பது என்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆனால் மருத்துவத் துறை தீர்வுத் துறை என்ற முறையில், ஏற்பட்டு விட்ட நோயைத் தீர்க்கும் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரையும் தனித் தனியாகக் கண்டு, அவரவர்களின் உடல் வளத்திற்கேற்ப, நோய்களின் தன்மைக்கேற்ப எண்ணிக்கைக்கேற்ப தனித் தனியாக ஒவ்வொருவரையும் கண்காணிக்க வேண்டிய துறை. ஆகவே மருத்துவ துறையும், பொது நலத் துறையும் தனித் தனியாக இருந்தால் நன்கு செயல்பட முடியும். இரண்டுக்கும் நல்ல உறவு ஏற்படும் வகையில், ஒத்துழைப்புத் தரும் வகையில் தொடர்பு இருக்கும் காரணத்தால் உறவை நிலைநாட்டி, தனித் தனியாக இயங்கச் செய்வதால் பணிகள் செம்மையுற ஆற்ற முடியும். இந்த மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளும், அதிகாரங்களும் பறி போகாத வகையிலே, இன்னும் சீர்பெறும் வகையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டால் நல்லது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் ஆணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இன்றைக்குப் பொதுச் சுகாதாரம் பற்றிய சட்டம் ஒன்றினை பார்லிமெண்டில் கொண்டு வர இச்சட்ட சபையின் இசைவினைப் பெறுவதற்காகக் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின்மீது பலரும் பேசினார்கள். முதலில் கனம் மதியழகன் அவர்கள் பேசுகையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதாக ஆரம்பித்து, பச்சைப் பாம்பின் விஷத்தைப் போன்ற ஒரு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக இன்று நம் நாட்டிலே இருக்கும் 'டீரக் ஆக்ட்', 'அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட்' எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் 'ஆக்ட்ஸ்'-ஆக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் நடைமுறையிலே 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் பவர்' எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது.

10-30

a.m.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கு இல்லை. அவர் இதை எதிர்ப்பதற்கு காரணம் என்னவென்றால், என் புத்திக்கு எட்டிய மட்டில் சொல்லுகிறேன், இந்தச் சட்ட சபை முடிந்த பிறகு தன் தொகுதிக்குச் சென்றால் வாக்காளர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான்.

5th February 1963]

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I am sorry, it is an insinuation.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய பதிலை நானே அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் பெருவாரியான வாக்காளர்கள் ஏழை மக்கள்தான். அவர்களைப் போய்தான் காண வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அவர்கள் சுகாதாரத்தையொட்டித்தான் இந்தச் சட்டம் யூனிபார்மாக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உணவுக் கலப்படத்தைப்பற்றி இங்கு கூறப்பட்டது. இன்றைய தினப் பத்திரிகையை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். மத்திய சுகாதார அமைச்சர் டாக்டர் சசிலா நாயர் அவர்கள் அதற்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கேற்ப சட்டம் கொண்டு வர, ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள் என்றும் பங்களூரில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆல் இந்தியா சர்வீஸ் பற்றி கூறினார்கள். ஆல் இந்தியா சர்வீஸ் முறையில் கொண்டு வர தற்சமயம் எந்தவிதமான ஏற்பாடும் இல்லை. இருந்தபோதிலும் அது அநேகமாக பட்ஜெட் செஷனில் வரும். ஆகவே அவர்கள் வேண்டுகோள் பற்றி பட்ஜெட் பேச்சில் விளக்குகிறேன். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூறியதுபற்றி என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் இதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவேண்டும், எல்லா மாநிலங்களிலும் வரவேண்டும், மக்களுக்கு இது பயன் படவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறினார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் பப்ளிக் ஹெல்த், மெடிக்கல் அமால்கமேஷன் பற்றிக் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி நான் இப்போது சொல்வதற்கில்லை. பட்ஜெட் டிமான்ட் வரும்போது அதுபற்றி விரிவாகப் பேச எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அப்போது அவரவர்கள் கூறும் அபிப்பிராயங்களை மனதில் கொண்டு அரசாங்கம் எந்தத் தீர்மானத்திற்கு வருகிறதோ அதை அப்போது கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை ஒரு தீர்மானமாக கொண்டு வரவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் கேட்டதா என்று ஒரு அங்கத்தினர் கேட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில்தான் இத்தீர்மானம் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இது குறித்து மத்திய அரசாங்கம் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக இந்த சபையில் வைத்து இந்த சபை அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிந்த பின்னர் ஒரு ஆக்ட் கொண்டு வர வேண்டுமென்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது மாநில பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்டைப் பொறுத்த மட்டில் எந்த மாநிலத்திலும் இந்த மாதிரி ஆக்ட் கிடையாது. நமது ஆக்டைப் பார்த்து சென்ட்ரல் லெஜிஸ்லேஷன் இருக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டு நடந்த ஹெல்த் மினிஸ்டேர்ஸ் கான்பரன்ஸில் கூறியதால், அப்படி விரும்பியதால், இந்தத் தீர்மானத்தை

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [5th February 1963]

கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நமது அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பொறுத்து நடக்க வேண்டியதை, நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சென்ட்ரல் ஆக்ட் பாஸானால் சென்னை மாநிலத்திற்குப் பொருந்திய ஆக்ட்தான் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் வரப் போகிறது. இது பாஸான பிறகும் அதுபற்றி பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். அதில் இடைஞ்சல்கள் ஏதாவது இருந்தால் அதுபற்றிக் கூற உரிமை உண்டு. நமது உரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டுதான் சென்ட்ரல் ஆக்ட் கொண்டு வரப்படுகிறது. நாஷனல் இராடிகேஷன் ப்ரோக்ராம் வரும்போது நமக்கு இந்த ஆக்டைப் பொறுத்தவரை கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் யூனிபார்மாக இருந்தால் அதனால் நன்மை ஏற்படும் என்று கருதித்தான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. நம் ஆக்டில் உள்ள குறிப்புகளை எடுத்துத்தான் சென்ட்ரல் ஆக்ட் பாஸ் செய்யப் போகிறார்கள். என்மென்றும் நம் உரிமை நம்மிடம் இருக்கிறது. என்மைக்கும் அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வரவும், நம் கமன்ட்ஸை சொல்லவும் நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு அவர்கள் ஆக்ட் கொண்டு வருவார்களே தவிர அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் பவர்ஸ் மாநிலத்திற்குத் தான் உள்ளது என்று கூறிக் கொண்டு-இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR.DEPUTY SPEAKER : The question is—

“Whereas, public health is a matter of the utmost importance and the problems that face State Governments in the administration of public health are common to all States.

And whereas, with a view to securing uniformity in the administration of public health throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass an Act relating to public health applicable to the whole of India;

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within Entry 6 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament.”

The Resolution was put and carried.

V.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1963.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963.